

2. Wieczerzę świętą z Ciała swego gotujesz, * Nogi uczniom umywasz, mile całujesz: * Schylasz się do stóp Judasza, * Piękność i ozdoba nasza; * Łzami polewasz, * Abyś go odwiódł od zdrady, * Od niebożnych Żydów rady; * Wzgardę odbierasz.

3. Już od żalu umieram, na to patrząc; * Nie wiem, co czynić, Matka smutna zostając; * O złośliwych ludzi czyny, * Imających bez przyczyny, * Dosyć żałości! * Na modlitwie klęczącego, * Krwawym potem płynącego. * Nie masz litości.

103

Jużem dość pracował

(Klon.)

1. Ju - żem dość pra - co - wał dla cie - bie czło -
Trzy - dzieś - ci trzy la - ta na tym nędz - nym
wie - cze;* Pój - dę, pój - dę
świe - cie;*
do Je - ro - zo - li - my;* Co o mnie pi -
sa - no, to wszyst - ko wy - ko - nam.

2. Już dobiega końca Me pielgrzymowanie, * Już teraz zawieram Moje nauczanie, * = Już chcę sprawę zbawienia dokonać, * Idźcie, uczniu Moi, wieczerzę gotować.

3. Jeszcze ja raz z wami pragnę spożyć Paschę: * Chleb przemienię w Ciało i wino w Krew własną. * = Na pamiątkę Mego umęczenia * Ofiarę bezkrwawą złożę dla zbawienia.

104

Króla wznoszą się znamiona

Ven. Fortunata: *Vexilla Regis* (VI w.)

t.: tł. ks. abp P. Mańkowski

m.: ks. A. Odrobina (Siedl. 4)

1. Kró - la wzno - szą się zna - mio - na,* Ta - jem - ni - ca
krzy - ża błę - ska;* Na nim ży - cie śmier - cią
ko - na,* Lecz z tej śmier - ci ży - cie try - ska.

2. Poranione ostrzem srogim * Włóczy, co Mu bok przeszywa, * Aby nas pojednać z Bogiem, * Krwią i wodą hojnie splywa.

3. Już się spełnia wieczne słowo * Pieśni, co ją Dawid śpiewa * Głośną na świat cały mową, * Oto Bóg królował z drzewa.

4. Drzewo piękne i świetlane, * Zdobne w cną purpurę Króla, * Z dostojnego pnia wybrane, * Święte członki niech otula.

5. O szczęśliwe, bo ramiony * Dzierżąc, waży Boskie Ciało, * Okup świata zawieszony, * I łup piekła odebrało.

6. Krzyżu, bądźże pozdrowiony, * O nadziejo ty jedyna! * Dobrym łaski pomnóż plony, * Z grzesznych niech się zmyje wina.

7. Trójco, źródłem, coś żywota, * Ciebie świat niech sławi cały, * Przez Krzyż święty otwórz wrota * Do zwycięstwa i do chwały!

105

Krzyżu Chrystusa

1. Krzy - żu Chry-stu-sa bądź-że po-chwa-lo - ny,*

Na wieczne cza-sy bądź-że po-zdro-wio - ny,*

Gdzie Bóg, Król świa-ta ca-łe-go* Do-ko-nał ży-cia swo-je-go.

2. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony, * Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony: * Ta sama Krew cię skropiła, * Która nas z grzechów obmyła.

3. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony, * Na wieczne czasy bądźże pozdrowiony: * Z ciebie moc płynie i męstwo, * W tobie jest nasze zwycięstwo.

106

Krzyżu mój, krzyżu

t.: M. Skwarnicki

m.: M. Machura

1. Krzy - żu mój krzy - żu, com dla Cie-bie zro - bił?*

Czym Cie-bie u - czci - łem, al-bom czym oz - do - bił?*

Ty mnie ra - to - wa-łeś, ca - łe mo - je ży - cie,*

A ja szy-ko - wa - łem gwoź - dzie w Cie-bie wbi - te.

2. Krzyżu, mój krzyżu, czym ci wynagrodzę, * Żem stał obojętny przy krzyżowej drodze. * Zamiast dźwigać ciężar, który inni niosą, * Zapałem się ciebie, jak Piotr ongiś nocą.

3. Krzyżu, mój krzyżu, wiem że mi przebaczysz. * Tyś znakiem nadziei nie znakiem rozpacz, Na twoich ramionach los świata spoczywa * I też los człowieka, który ciebie wzywa.

107

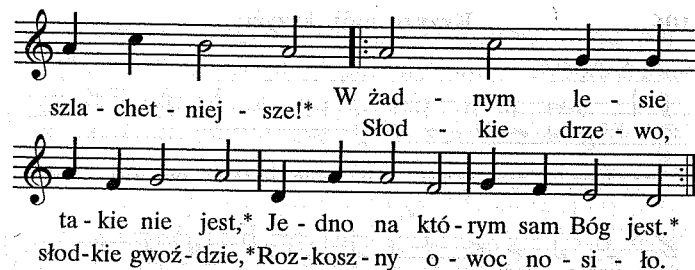
Krzyżu święty, nade wszystko

t.: *Crux fidelis* (V. Fortunata), tl. XVI w.

(Miod.)

1. Krzy - żu świę - ty, na - de wszyst - ko* Drze-wo prze - naj -

szla - chet - niej - sze!* W żad - nym le - sie
Słod - kie drze - wo,
ta - kie nie jest,* Je - dno na któ - rym sam Bóg jest.*
słod - kie gwoź - dzie,* Roz - kosz - ny o - woc no - si - ło.

2. Skłoń gałązki, drzewo święte, * Ulżyj członkom tak rozpiętym, * Odmień teraz oną srogość, * Którąś miało z urodzenia, * Spuść lekkuchno i cichuchno * Ciało Króla niebieskiego.

3. Tyś samo było dostojne. * Nosić światowe zbawienie, * Przez cię przewóz jest naprawion * Światu, który był zagubion, * Który święta Krew polała, * Co z Baranka wypływała.

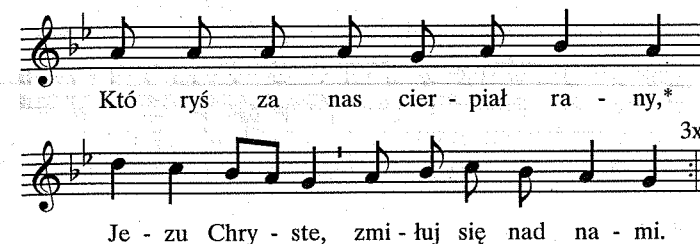
4. W jasełkach leżąc gdy płakał, * Już tam był wszystko oglądał, * Iż tak haniebnie umrzeć miał, * Gdy wszystek świat odkupić chciał. * W on czas między zwierzętami, * A teraz między łotrami.

5. Niestychanać to jest dobroć * Za kogo na krzyżu umrzeć; * Któż to może dzisiaj zdziałać, * Za kogo swoją duszę dać? * Sam to Pan Jezus wykonał, * Bo nas wier nie umiłował.

6. Nędzne by to serce było, * Co by dziś nie zapłakało, * Widząc Stworzyciela swego * Na krzyżu zawieszono, * Na słońcu upieczono * Baranka wielkanocnego.

108 a Któryś za nas cierpiał rany

(Miod.)

Któ ryś za nas cier - piał ra - ny,*
Je - zu Chry - ste, zmi - łuj się nad na - mi.

108 b

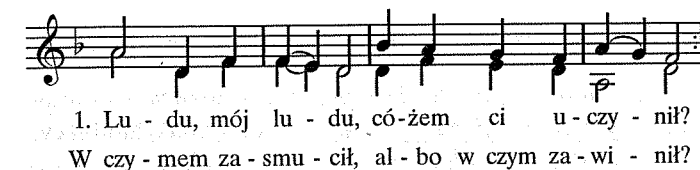

Któ ryś za nas cier - piał ra - ny,* Je - zu
Chry - ste, zmi - łuj się nad na - mi.

109 a Ludu, mój ludu

t.: *Popule meus* (Miod.)

m.: (Klon.)

1. Lu - du, mój lu - du, có - żem ci u - czy - nił?
W czy - mem za - smu - cił, al - bo w czym za - wi - nił?

Jam cię wy-zwo - lił z mo - cy Fa - ra - o - na,*

A tyś przy-rzą - dził krzyż na me ra-mio - na!

109 b

t.: (Miod.)

m.: (Nach.)

1. Lu - du, mój lu - du, có - żem ci u - czy - nił?
W czy-mem za - smu - cił, al - bo w czym za - wi - nił?

Jam cię wy-zwo - lił z mo - cy Fa - ra - o - na,*

A tyś przy rzą - dził krzyż na me ra - mio - na.

2. *Ludu, mój ludu...* Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący, * Tyś Mi zgotował śmierci znak hańbiący.

3. *Ludu, mój ludu...* Jam ciebie szczepił, winnico wybrana, * A tyś Mnie octem poił, swego Pana,

4. *Ludu mój ludu...* Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie, * A tyś Mnie wydał na ubiczowanie.

5. *Ludu, mój ludu...* Jam Faraona dał w odmet bałwanów, * A tyś Mnie wydał książętom kapłanów.

6. *Ludu, mój ludu...* Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą, * A tyś Mi włóczył bok otworzył srogą.

7. *Ludu, mój ludu...* Jam ci był wodzem w kolumnie obłoku, * Tyś Mnie wiódł słuchać Piłata wyroku.

8. *Ludu, mój ludu...* Jam ciebie karmił mанны rozkoszami, * Tyś Mi odpłacił policzkowaniami.

9. *Ludu, mój ludu...* Jam ci ze skały dobył wodę zdrową, * A tyś Mnie poił goryczą żółciową.

10. *Ludu, mój ludu...* Jam dał, że zbici Chanaan królowie, * A ty zaś trzcina biłeś Mnie po głowie.

11. *Ludu, mój ludu...* Jam ci dał berło Judzie powierzone, * A tyś Mi wtoczył cierniową koronę.

12. *Ludu, mój ludu...* Jam cię wywyższył między narodami, * Tyś Mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

110

Najdroższy Jezu

t.: J.Meermann (†1647) tł.ks.W.Danielski

m.:J.Crüger(†1662)

1. Naj - droż - szy Je - zu w czym-że Two - ja

wi - na,* W czym tak o - kru - tnej

śmier - ci Twej przy - czy - na? O ja - ką zbro-dnię

9 - Śpiewnik...

Cie-bie o-skar-ża-li,* Że Cię ska-za-li?

2. Ubiczowany, cierniem uwieńczony, * Spoliczkowany, ciężko wyszydzony: * Octem i żółcią Ciebie napoił, * Na krzyż przybili!

3. Co za przyczyna wszystkim Twojej udręki? * To moje grzechy dały powód męki! * To ja, mój Panie, to ja zawiniłem, * Ciebie zabiłem.

4. Lecz co się z karą słuszną na mnie staje? * Za owcę Pasterz Dobry życie daje, * Najsprawiedliwszy Pan wypłaca długi * Swojego sługi!

5. Ach, wielki Królu, Władco nad wiekami, * Jakże wypowiem wierność Twą słowami, Gdy żadne serce tego nie pojęło, * Ile stąd wzięło!

6. O Panie, kiedy tam, przy Twoim tronie * Stanę na wieki w blasku i w koronie, * Daj mi, gdy wszystko będzie Ci śpiewało, * Być Twoją chwałą!

111 O duszo wszelka nabożna

t.: XVI w.

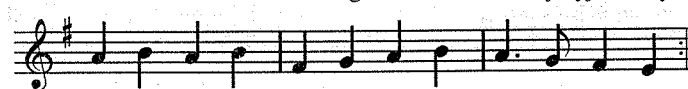
(Miod.)

1. O du-szo wszel-ka na-bo-żna,*

Ku mi-łe-mu Bo-gu skłon-na,* Wejrzyj na Sy-

na Bo-że-go,* Na Zba-wi-cie-la na-sze-go.

2. Oglądaj na krzyżu Jego, * Haniebnie zawieszono-go, = Okrutnie rozciągniętego, * Całego zakrwawionego.

3. Wejrzyj na głowę sklonioną, * Ostrą koroną zranioną, = Którą z ciernia upleciono, * Gwałtem na skroń wciśniono.

4. Ręce, nogi przenaświętsze * Gwoźdźmi okrutnie przebite, = Bok i serce przebodzone, * Ostatek krwi wypuszczono.

5. Przeto grzechu się wystrzegaj, * O łaskę skrzętnie zabiegaj, = Aby Krew Chrystusa Pana * Nie była darmo wylana.

112

O Głowo, uwieńczona

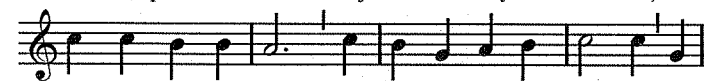
m.: H.L.Hassler (1601)

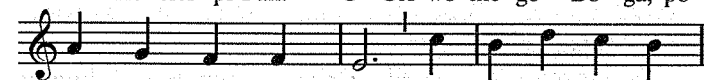
1. O gło-wo, u-wień-czo-na cier-

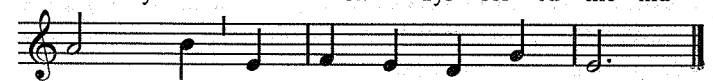
nia-mi, peł-na ran.* Ach jak-żeś krwią zbro-czo-na, Jak

strasz-nie cier-pi Pan.* O Gło-wo me-go Bo-ga, po-

kło-ny skła-dam Ci.* Tyś ser-cu me-mu

dro-ga, Bądź po-zdro-wio-na mi.

2. Nim cię, o święta Głowo, na krzyżu zwiesił Bóg, *
Nim rzekł ostatnie słowo, że zwyciężony wróg * Katuszy
poniósł wiele, okrutny znośił ból. * Na duszy i na ciele,
wszechświata cierpiał Król.

113

Ogrodzie Oliwny

t.: XVII w.

(Miod.)

1. O - gro-dzie O-liw-ny, wi-dok w to-bie dzi - wny! *
Wi - dzę Pa-na me-go na twarz u - pad - ła - go.*

Tę-skność smu - tek, starach go ścis - ka,
Krwa - wy pot z Nie - go wy - cis - ka,*

Ach Je - zu mdle-ją - cy; pra-wieś ko - na - ją - cy!

2. Kielich gorzkiej męki z Ojca Twego ręki * Ochot-
nie przyjmujesz, za nas ofiarujesz; * Anioł Ci się z nieba
zjawia, o męce z Tobą rozmawia. * Ach Jezu strwożony,
przed męką zmęczony!

3. Uczniowie posnęli, Ciebie zapomnieli, * Judasz
zbrojne rotę stawia przede wroty, * I wnet do Ogrojca
wpada z wodzem swym zbirów gromada. * Ach Jezu ko-
chany, przez ucznia sprzedany!

4. Chociaż ze swym ludem obalony cudem, * Judasz
z ziemi wstaje: Jezusa wydaje. * Dopiero się Nań rzucają,
więzy, łańcuchy wkładają. * Ach Jezu pojmany, za zło-
czyńcę miany!

5. W domu Annaszowym, arcykapłanowym * W
twarz pięścią trącony, upada zemdlony! * Kaifasz Go
w zdradzie pyta, a za bluźniercę poczyta. * Ach Jezu
zelżony, od czci odsadzony!

6. Wnet, jak niegodnego prawa ojczystego * Wiodą
Marii Syna przed sąd poganina; * Tam Nań potwarze
rzucają, o stracenie nalegają. * Ach Jezu zhańbiony, jak
łotr obwiniony!

7. Piłat bojaźliwy i niesprawiedliwy * Żydom ustę-
puje, Jezusa skazuje * Najpierw na ubiczowanie, potem
na ukrzyżowanie. * Ach Jezu wzgardzony, na śmierć za-
sądzony!

8. Nie wyrok Piłata skazał Zbawcę świata * Na
śmierć tak hańbiącą, upokarzającą. * Grzechy moje to
sprawiły, że do krzyża Go przybiły. * Ach Jezu, ma winą
Męki Twej przyczyna!

114

Ojcie Boże wszechmogący

t.: XVI w.

(Miod.)

1. Oj - cie Bo - że wszech-mo - gą - cy, któ - ry z mi-ło-

ści go - rą - cej* Ze - sła - łeś na te nis - koś - ci

Sy - na swe - go z wy - so - kość - ci.

2. Ku wielkiemu pocieszeniu Twemu ludzkiemu ple-
mieniu * Wydałeś Go na stracenie przez człowiecze od-
kupienie.

3. Miejmyż wszyscy na baczności drogą śmierć Jego
miłości * I smutek Matuchny Jego, która cierpiała dla
Niego.

4. Gdy Go we czwartek zegnała, tak Mu mówiąc na-
rzekała: * "Weźmij mię w Ogrojec z sobą, pójdę rada na
śmierć z Tobą".

5. Smutnie na Nią Pan spoglądał, po swej Matce tego
żądał: "Miła Matko, racz mię puścić, noc-ci blisko, już
nam czas iść".

6. Smutneć było to rozstanie, z Synem swym Naj-
świętszej Pannie; * Ileż boleści doznała, gdy się z Jezusem
zegnała!

7. Gdy do Ogrojca przybieżał, padł na ziemię, krzy-
żem leżał: * Tam swą mękę wszystką widział, którą naza-
jutrz cierpieć miał.

8. Klęknął na kolana potem, jął się pocić krwawym
potem, * Mówiąc: "Ojcze, możeli być, racz ten kielich
precz oddalić".

9. Jezu miły, nie lękaj się, wstań, nie klęcz już
spamiętaj się: * Masz niedaleko Judasza, idzie z ludem
od Annasza.

10. Wtem przystąpił Judasz k' Niemu, pokłonił się
Panu swemu: * Jeszcze Go zdradnie całował, Pan się
schylił, twarz mu podał.

11. Wnet do Niego przyskoczyli, o ziemię Nim ude-
rzyli: * I zwiąawszy Go okrutnie, wiedli Go do miasta
butnie.

12. Niemiłosierni Żydowie, okrutniejsi niż katowie, *
Na Piłata zawołali, ukrzyżować Go kazali.

13. Wisiał na krzyżu zraniony, zbity, skłóty, zakrwa-
wiony, * Nie mając odpoczywania od ujęcia do skonania.

14. Chryste Panie miłościwy, czemuś tak bardzo cier-
pliwy? * Dla zmiłowania naszego zapomniałeś Bóstwa
swego!

115

O Krwi najdroższa

t.: (Euch.)

m.: (Siedl. 3)

1. O Krwi naj-droż-sza, o Krwi od-ku - pie - nia,*

Na - po - ju ży-cia, z nie-ba dla nas da-ny!* O zdro-ju łas-ki,

o ce-no zba-wie-nia,* Ty grze-cho-we le-czysz ra - ny!

2. Tyś w Jezusowym kielichu zamknięta, * Abyś nas
wszystkich życiem napawała, * Abyś dla świata, Krwi Bo-
ska prześwieta, * Miłosierdzie wyblagała!

3. O Krwi najdroższa, przez serce przezyste, * Gdzie
Twoje źródło miałaś na tej ziemi, * Cześć Tobie niesiem,
dzięki wiekuiste, * Z aniołami, ze świętymi.

116 O Najświętsza Twarzy

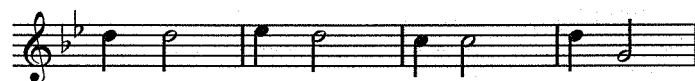
t. i m.: Śp. Lit. (1992)

1. O naj-święt-sza Twa-rzy me-go Pa-na,

Przed To-bą pa-da-my na ko-la-na,

Ta Twarz, gdy nas są-dzić bę-dzie,

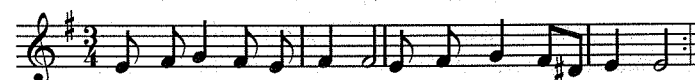
Po-staw-że nas, Je-zu, w pierw-szym rzę-dzie.

2. Gdy Ty nas o Jezu będziesz sądzić, * Okaż nam
Twarz swoją, nie daj zbłądzić. * Przez Twe rany i boleści,
* Pozostań z Maryją przy mej śmierci.

117

Oto Jezus umiera

(Miod.)

1. O - to Je-zus u - mie-ra, u - wa - żaj grze - szni-ku;*
Śmierć Mu o - czy za - wie-ra, za-płacz niew-dzie - czni-ku.

O grze-chy ludz - kie, wy-ście to spra - wi - ty,

Pa na swo - je-go zło - śli - wie za - bi - ly.

2. Oczy krwią zasłonię, twarz pięściami starta *
Włosy potem zwarzone, głowa cierniem zdarta. *O grzechy.*

3. Ręce gwoźdźmi, przeszyte, serce rozpłatanie, *
Nogi na krzyż przybite, żyły poszarpane. *O grzechy...*

118

Pan Jezus grzechy nasze

t. i m.: z Tyńca

1. Pan Je - zus grze-chy na - sze na krzyż ze so - bą

wziął* I tam je wszyst-kie zgła-dził nie-win - ną śmier-cią

swą.* O prze - bacz, do - bry Je - zu żem

grze - chem zra - nił Cię!* I u - dziel mi Swej

ła - ski, bym z nie-go pod-niósł się.

2. Chrystus krzyżową śmiercią wysłużył łaskę nam, *
Otworzył dla nas niebo, chce wszystkich widzieć tam. * O,
Zbawco mój i Panie już będę lepiej żył, * Bym Ciebie uj-
rzał w niebie, na zawsze z Tobą był.

3. Pan Jezus choć umiera, zwycięskim Królem jest! *
Na krzyżu wszak pokonał ciemności zła i śmierć! * Kła-
niamy Ci się Panie, błogosławimy wraz, * Żeś przez swą
śmierć z miłości odkupić raczył nas.

119

Panie, Ty widzisz

(Org.)

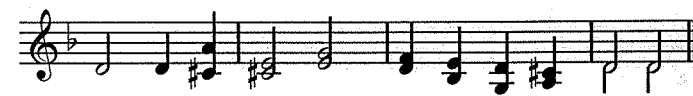
1. Pa - nie Ty wi - dzisz, krzy-ża się nie lę - kam,*

Pa - nie; Ty wi - dzisz krzy-ża się nie wsty - dzę,*

Krzyż Twój ca - lu - ję, pod krzy-żem u - klę-kam,*

Bo na tym krzy - żu Bo - ga me - go wi - dzę.

2. Do krzyża zwracam wszystkie me życzenia, * Na
krzyż przybijam błędnych myśli roje, * Bo z krzyża płyną
promienie zbawienia, * Bo z krzyża płyną zmartwychwsta-
nia zdroje.

3. Pod krzyżem świata starty i złamany, * Pragnę już
odtąd krzyż Twój w duszy nosić. * Niewoli świata pokru-
szyc kajdany, * Bym mógł na krzyżu, krzyża chwałę głosić.

4. Nie zasłużyłem, abyś mię pocieszył, * Bom przez
czas długi tak od Ciebie stronił, * Gdyś na mnie wołał, do
Ciebie nie spieszył * I leż tak wiele, tam marniem, roz-
trwoniał.

5. Ach, Tyś mi podał pierwszy rękę Twoją, * Abym na
krzyża mógł powrócić drogę, * A jam nią wzgardził! Dziś
pod krzyżem stoję, * Bo już bez Ciebie dłużej żyć nie mo-
gę.

6. A serce wspomnień nosząc krwawą ranę, * Samot-
nie życia pielgrzymkę odbędzie; * Czyń co chcesz ze mną,
pod krzyżem zostanę, * Krzyż był kolebką, krzyż mym
grobem będzie.

120

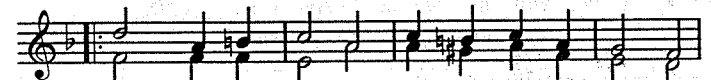
Płaczcie Anieli

t.: XVIII w.

(Miod.)

1. Płacz - cie A - nie - li, płacz-cie, Du - chy świę - te,*
Ra - dość wam dzi - siał i we - se - le wzię - te;*

Płacz - cie przy śmier-ci, płacz-cie przy po - grze-bie*

Kró - la wa - sze - go i Bo - ga na nie - bie.

2. Płacz, jasne słońce, płacz, koło miesięczne; * Zalejcie, gwiazdy, światła swoje wdzięczne; = Płaczcie, promienie z nieba wywieszone, * Wasze przedniejsze światło zagaszone.

3. Płaczcie, obłoki, płaczcie, chmury dżdżyste, * Łzy zamiast rosy wylejcie rześiste. * = Pan już nie żyje, co rękami swymi * Was porozpinał nad okręgiem ziemi.

4. Płacz, i ty, ziemio, którą człowiekowi * Bóg oddał w darze, jak swemu synowi; * = Ten, który niegdyś powstał z mułu Twego, * Dziś ukrzyżował Stworzyciela swego.

5. Płaczcie, pagórki, góry i doliny, * Płaczcie, zwierzęta, ptaki i rośliny, * = Zapłońcie wstydem, zalejcie się łzami, * Bo król wasz zabił Króla nad królami.

6. A na ostatek zapłacz, ty, człowiecze; * To przez twe zbrodnie krew z Chrystusa ciecze; * = Dla ciebie umarł Syn Boga Jedyny, * By cię wybawić z grzechów twoich winy.

121 a Pozwól mi Twe męki śpiewać

t.: Klon.

(Siedl.)

1. Poz - wól mi Twe mę - ki śpie - wać.* O Ba - ran - ku
I z czu - łość - cią u - bo - le - wać.*

bez zma - zy,* Któ - ry gła - dzisz me ska - zy.

121 b

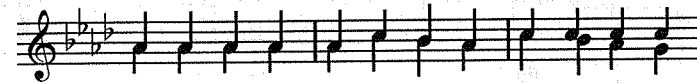
m.: ks. W. Świerczek CM (Siedl. 4)

1. Poz - wól mi Twe mę - ki śpie - wać.* O Ba - ran - ku
I z czu - łość - cią u - bo - le - wać.*

bez zma - zy,* Któ - ry gła - dzisz me ska - zy.

Je - zu pię - tnij Twy - mi ra - ny w głę - bi ser - ca

chrze - ści - ja - ny! Nie - chaj bo - leść

śmier - ci Twojej zmniejszy bó - le śmier - ci mej.,

2. Błagając Ojca łaskawie, * Jak pośrednik w ludzkiej sprawie, * Byłeś krwią swą zbroczony, * Na krzyżu rozciągnięty. * Jezu, piętnuj...

3. Zbawicielu, z mej przyczyny * Zniosłeś męki; sam bez winy. * Me grzechy na krzyż wbiły * I hańbą Cię okryły! * Jezu, piętnuj...

4. Żal mi, Jezu, moich złości! * Lecz, ach, spraw z swojej litości, * Bym przez Cię odkupiony * Zasłużył być zbawiony! * Jezu, piętnuj...